

1. I § 7, stk. 2, indsættes efter »stk. 1«: », og kravet kan tillige inddrives ved indeholdelse i løn m.v. efter reglerne for inddrivelse af personlige skatter i kildeskatteloven.«

2. I § 7 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan eftergive tilbagebetalingskrav efter stk. 1 efter reglerne i opkrævningsloven.«

§ 51

I lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. (opkrævningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 289 af 28. april 2003, som ændret ved § 12 i lov nr. 453 af 9. juni 2004, § 32 i lov nr. 469 af 9. juni 2004 og § 2 i lov nr. 1441 af 22. december 2004, foretages følgende ændringer:

1. § 15 affattes således:

»§ 15. Tilsvær, renter, gebyrer og administrative bøder kan eftergives, såfremt skyldneren godtgør, at skyldneren ikke er i stand til og inden for de nærmeste år ingen udsigt har til at kunne opfylde sine gældsforpligtelser, og det må antages, at eftergivelsen vil føre til en varig forbedring af skyldnerens økonomiske forhold. Tilsvarende kan beløb eftergives, som personer er pligtige at betale som erstatning for selskabers manglende betaling af skyldige beløb til det offentlige.

Stk. 2. Eftergivelse kan i almindelighed ikke finde sted, såfremt

- 1) skyldnerens økonomiske forhold er uafklarede,
- 2) skyldneren har handlet uforsvarligt i økonomiske anliggender, herunder såfremt en ikke uvæsentlig gæld
 - a) er stiftet på et tidspunkt, hvor skyldneren var ude af stand til at opfylde sine økonomiske forpligtelser,
 - b) er opstået som følge af, at skyldneren har påtaget sig en finansiel risiko, der stod i misforhold til skyldnerens økonomiske situation,
 - c) er stiftet med henblik på forbrug, eller
 - d) er gæld til det offentlige, som er oparbejdet systematisk,
- 3) en ikke uvæsentlig gæld er pådraget ved strafbare eller erstatningspådragende forhold,
- 4) skyldneren har undladt at afdrage på sin gæld, selv om skyldneren har haft rimelig mulighed herfor,

- 5) skyldneren har indrettet sig med henblik på eftergivelse, eller
- 6) skyldneren stifter ny gæld til det offentlige efter, at eftergivelsessag er indledt.

Stk. 3. Ved afgørelse efter stk. 2 skal der lægges vægt på gældens alder, samt om skyldneren udelukkende eller i overvejende grad har gæld i form af offentlige restancer.

Stk. 4. Uanset stk. 2 kan eftergivelse nægtes, såfremt der foreligger andre omstændigheder, der taler afgørende imod hel eller delvis eftergivelse.

Stk. 5. Kun skyldnere, som er fysiske personer, kan få eftergivelse efter stk. 1, jf. dog stk. 6.

Stk. 6. Eftergivelse kan i øvrigt når forholdene i ganske særlig grad taler derfor, meddeles personer, selskaber, foreninger, selvejende institutioner, fonde eller lignende.«

2. Efter § 15 indsættes i *kapitel 4*:

»§ 15 a. Eftergivelse kan gå ud på bortfald eller nedsættelse af skyldnerens gæld. I forbindelse med nedsættelse kan der træffes bestemmelse om henstand med og afdragsvis betaling af den ikke eftergivne del af gælden. I henstands- og afdragsperioden sker der ingen forrentning af gælden.

Stk. 2. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om fastsættelsen af afdragene og afdragsperiodens længde efter stk. 1.

Stk. 3. Beløbsgrænser, der fastsættes i medfør af stk. 2, reguleres hvert år pr. 1. januar med 2,0 pct. tillagt eller fratrukket tilpasningsprocenten for det pågældende finansår, jf. lov om en satsreguleringsprocent. De regulerede beløb afrundes opad til det nærmeste hele kronebeløb. De årlige reguleringer bekendtgøres af skatteministeren.

§ 15 b. Eftergivelse kan tilbagekaldes, såfremt skyldneren

- 1) i forbindelse med eftergivelsessagen har gjort sig skyldig i svigagtigt forhold, eller
- 2) groft tilsidesætter sine forpligtelser i forbindelse med afvikling af den ikke eftergivne del af gælden.«

§ 52

I lov om opkrævning af indkomstskat samt kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat for personer m.v. (kildeskatt), jf. lovbekendtgørelse nr. 678 af 12. august 2002, som senest ændret ved § 3 i lov nr. 1386 af 20. december 2004, foretages følgende ændringer: